

Nepodpisani se dopisni na tiskaju. Prijenosana sa plama slakuju po bavd, avtak rodak. Oglasi od 8 razdanki stoje 60 nđ., sa avtak rodak viši 5 nđ., ili u sludžbi općestvovanja uz pogodbu da upravom. Novak se žili postroškom neupravom (osiguranje postalo) na administraciju "Naša Sloga". Imo, prezime i naziv posluju valja točno označiti.

Komu list nadolje na vrlo, noka to javi odgovarajući u otvorenou pismu, za kojo se no pismo poslatino, uko se javana napislo: "Rokhamačija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvaru". Nar. Pos.

Poziv na predplatu.

Koncem prošloga mjeseca iztekla je mnogim našim čitateljima predplata na prvo polugodišće. Radi tega molimo sve takove čitatelje, da nam izvole čim prije poslati predplatu za drugo polugodišće, da nam nebude neprikladno kada uprave liste.

Ujedno opominjemo sve naše dužnike, da vod jednom vrlo svoju dužnost, jer će inače neugodno biti iznenaditi.

Svim onim predstavnikom, kojim smo u novije vrijeme bez uspeha poslali poziv na isplatu začetnog predplate, obustavili smo podsetkom tekućeg mjeseca. Išljajte liste, pridržavajte se proti njima svu drugu prava za učlanjanje duga.

"Naša Sloga" stoji na godinu za imunitetu for. 5, a za seljsko for. 2; za pol godine polovica gornje cene.

Uprava "Naša Sloga".

"Pro Patria" i talijansko svećenstvo.

(Konac.)

Nopoznati pisac: »Ras Tridentinac», koji so podpisao »Austriacus« tvrdi ved na početku, svojo knjižice, da je trentinsko svećenstvo stupilo otvoreno u talijanski tabor, zlorbeš svoj stalin i radec u saveznu sa novim družtvom »Pro Patria« proti habsburškom carstvu. Mi suvedemo u ostalom i u zadnjem našem broju časopisa »La Nazionale«, koji piše, da je trentinsko svećenstvo »hrpmišće k »Pro Patria« pristupilo. U tom su dakle službu obna izvora.

U spomenutoj knjižici citamo na stranu 15, i dalje možu ostalim i slično: »Po gradovima ubijaju tako širiti propagandu za »Pro Patriu« u na lakinju (vanjskim) brinulo se svo-

ćenstvo, koja pripada skrozimicu narodnoj strani, da se idujo toga društva ugođeni medju. soljaci

Prvi glavuom skupštinom toga društva, kojo nija ograničeno jedino na Trident, već se širi dapač i po Istri i Trstu, dokazala se mjeseca oktobra prošle godine, da jezgen (srdač) te osnova nije takoš Školstvo, koliko politička ogitacija Ako se je pak znalo pomoći Školstva društva »Pro Patria« razapeti Široku narodnu deudjavu, napose pak pomoći vazdušnu promognu svećenstva podučiti soljuško puštanstvo o stvarih i pitanjih, koja mi bijahu do tada »terra incognita«, tako se nija tukodjor zaboravilo oživiti na novi politički život nizo stanovništvo gradova i trgovinskih osnutjih društava »La Confederazione Giunzione Tridentina«, komu je zadužba, investi narodnu ogitaciju na javnu ulicu

Ako se danas soljuško puštanstvo novoga političkoga pravca samo ponosito osvjeti, onogudici će rad talijanskog svećenstva u kratko doba privesti u skrajno-narodni tabor i onu istu veliku vredinu, koja je jošto pada indiferentu, jer njoj je imo »Talijanski anticipatidno«.

Klorikalni list »La voce e attualità« nija u tom obziru uprovista bolji od ostalih listova, jerbo i on smadi svojo članke mustnim irredentističkim prisamokom

Govorećo o vjernosti trentinskoga svećenstvu upravnim državni, kaže »Austriacus« da se ono vremena razlikuje od državi vjernoga slavenskoga svećenstva u Istri i Primorju.

»Kad nabi bilo »Stivalone« (skornjara), laluš posao bio bi nain i Istri, gdje bi crkva u kratko vrijeme

potalijančila sve Slaveno«, tako se je izjavio pred nekoliko godina jedan Talijan, komu su Slaveni trn u poti. »Stivalone«, t. j. naše slavensko svećenstvo, koje nosi radu visoko čišćenu, noga li kratko gnje i orne bjeđivo poput talijanskoga svećenstva, valja potjerati, uništiti. Da, dolje sa »Stivaloni«, a živili otvrcni »Postolčići« i orne bjeđivo — jer to zahtjevaju talijanski politički interes i

»Na upit, što li se kari s timi osnovami, odgovara »Austriacus« ovakvo:

»Ujedinjenje Tronta su Italijom, zapovjedništvo pokrajina do Bronora, Istra, Trstu, Gorisko, komad Kranjsko, sve do snježnih vrhunaca!«

»Austriacus« predlaže zatim, što bi se imalo učiniti, da se zadovolji talijanskom živilju austrijskog duha u Trantu, i koji bi se imali poduzetkoraci, da se na put stane irredentističkom rovaronju. Možu ostalimi ležu, da se mora podupirati u Školab podujem u njemačkom jeziku, poduzeti vojsku, koja pripada austrijskoj strani, napose pak, da valja zatrati bunjenju soljuškoga stališta talijanskim svećenstvom. Ovo posljednje, da troba osvobito ne umu držati, jer noci su nitko novara, da je irredentu malena, već dapač ona jo silna; neograničuju se bo na koju stranu u Trantu, već je postala i u samoj Italiji svojinom dijalogu stanovništva, od posliadnjega radnika do samoga ministra.

Ovim očaravno u kratko misli pisac »Ras Tridentinac« o narodnostnom stanju u Trantu, koje sliči u mnogodjumu istarskim odnosima. I kod nas imade svećenikah, koji se živo zouzimaju za »Pro Patria« i koji idu u svemu na ruku modernim irredentističkim prizmom

Jel to moguđ? Ja, pustinjak, nomeno vjerovati. Inade, na što smo došli? Tko nas to poljeva tom mrazom vodom, jada Starović? No, drugi, drugi! Hladito, nevac draga, hladito nas, dok savim neomrzno, mogli biste se kujat, al prekuveno!

Što misli pak monsignor Bodini u Sanju, koj je izradio, da oni bogoslovni nici etat no znadi glagoljicu? Ital se tako lovi mitra? Il to mihi Lav XIII., je?!

4. Udarici u. zbilju, oprostite, mono na te glave boli: okretnimo pravom. Oj, vragodaru, zdrav bio! Tvoja me torbici mani. Vragometno mamilo je torbica. Kad n. pr. čuća dodje sa sjajma, a uz bole inu naduta torba, oh! ave i mlado i staru i kući dučno oko skinuto torbe, te napoto i odina i uzkli poopradiću, kako so iz nje polagoma vuće, sad svetac, pak kolak, pak rubac, škarje, svrđili, konopac, pak i djudi burmutteria (tabakera). A kad čuća izjavi, da noma višo ništa, tim se još no smri īučeda družine: već on mora lično torbu prihvativat prstima za doljinu dva rogljika, okrenut ju zjalonj k podu i potrosit i potuči govoriti: ništa višo oto, ništa, ništa. Propusti ju on, navali novjorjudo množico, pa do doset ručica suknje torbu, to po nutri pipaj i grebi, dok neuzdržanu, da noma višo ništa.

Pazi, vragodoru, da neuradiš kako Pizzighinio, Pustinjak i Roštar, nade ti poslovni izjava: Ništa višo, ništa. U torbi mora bit još i još. Međutim, da si mu do ruko, pustinjak bi to srdačno potrpao

Izazivi svakog dovrstka na ciljenu arku.

Dopisni se novravaju ako se i napisaju.

Nobilijevani listovi se neprimaju. Prodajeta u postarom stolj 5 for., za soljako 2 for. na godinu. Računjivo for. 2 1/2 i za pol godinu. Izvan redovinu viši postarina.

Ne, malo jedan broj 5 nov.

Uredništvo i administrativna mazask se u Via Torronte br. 12

nije naša da izpitujemo ili dokazujuemo. Tohko možemo ipak kazati, da imadu Veliko-Talijani u Trentu, Primorju i Dalmaciji zajednički program, te da rado užajemo oko njegova izvedenja. Tko ima odi neka vidi, a tko uši neka čuje.

Neruba nam napose izticati, kako smo mi odlučno protivni prisilnom ili umjetnom uvođenju njemačkoga jezika u talijansko Školo — kako bi to »Austriacus« želio. Pa kao što smo protivni ponjamđivanju talijanskog djeoca u Trantu, tako smo odlučno ustati proti svakom potalijančenju slavenskog djeoca u Istri. Podupirati smo protivni ponjamđivanju talijanskog djeoca u Trantu, tako da u svim silih naši »Stivalone«, koji su talijanskim fanaticom teli zavorni i koji su prvi pozvani, da uliju u mladžulju sreću našo djeđico Juhu do svoga roda i jezika, iskrnu odatnost i podaniklu vjernost slavno vlađajućoj dinastiji.

Druži se ono božanstvovo: »Nedini drugomu, što tobi nije drago, da ti drugi bini«. Stovati smo tuđje, a svojo braniti zubi i nočeti.

Njeg. Veličanstvo car i kralj u Puli.

Nj. Vojvodstvo car i kralj odputno je u sredu o petu iz Beča u Pulu, da ondo priznaje peripinu oklopniča: »Nashodnik priostola nadvojvode Rudolf«. Njeg. Vojvodstvo pratio je prejšnjeg godinu nadvojvoda Karlo Ludovik, mnogo generala i duxalka.

U Pulu utiči dvorski vlak tečno u 6 urah iz jutra. Gruvaju topovi navigati pucanjstvo radostan delčak, a svj brodovi u luci izvještaju u taj dan sve zastave. Povrđavljeno burnbit i užiljednili uzkliči i zvukovi puške blinne, Njeg. Vojvodstvo sidje iz koupoja to primi najomjornija potkonstvne gradjunački i vojnički oblasti.

Ondi, braćo, tamo preko granice, »nel boato regno« i tu će imat prodnhot prod u adjontel, jer će ih obavljati zamjenjiva arvelja i politički emigranti istarski! A mi domo rudi: Politički spokutanti, kruhoborci. Ovomu argumentu, noća vjulja nač kuduso ni »babu Istriju«?

To sam navoo, da istaknem voliku mudrost, kojom su obdarone vlasti, a svjedok zovom Oxonijoru, koj je zavio još onda: Oh, koli su nešlano glava, što upravljaš svijetom! Ako to nije komu pravo, uljivo onoga, Oxon!

Pošto smo sva ovo vidjeli, pozivljem vas zavajiti: Živilo pomirljivo Tuaſtevo ministarstvo: Živila vlastoprávnost, koja stanjuje u raju!

„Vadi mi ne um ono iz psalmia: „Dan leđ ot grdešnik spomenijo“. Naš narod u očima svih dosadanjih A. U. vlasti mora biti ipak voliki grječki! No, ja stavljam ruku na pravu temu narodu, i mi, Bog nam je svjedok, ništa nismo skrivili, savjost nam je mirna! Mi smo spasili crnki protest. A mogu li Talijani, Madjari i isti Niemci, zvat tako ponizljivo Boga na svjedočanstvo? Tako Tuaſte, tako! Neka se Kalnoky same bave sa starostovjenskom stvarjicom u tedić državi! Sto dake! Mi se držimo one staro poslovio: „Kum jo gorie, bit će bolje.“

6. Šo da vam kažem strogog o ratu i miru. Možo bit mir ovako. Ono, da dežavo troše na vojsku, nuka žalu Bismarcku, da se okrpaju i nažvuču ljudi u Vatterlandu, jer borati, tamo željadi molju, a njo dosta

